قاعده «ول کان لبان» و اجماع عملی شیعه در قرائات

شاگرد: آمیرزا هاشم آملی هم شاید به این صورت جواب بدهند که اجماع را در میکنند و بگویند ما با قاعده «ول کان لبان» میگوییم که اعاده لازم نیست. یعنی اگر بود نقل میشد.

استاد: «ول کان لبان» جواز قرائت به غیر ما انزل الله میآورد؟!

شاگرد: یعنی جواز برای آن هست. اگر عده ای «ملک» میخواندند امام علیه‌السلام میگفتند که باید اعاده کنید.

استاد: اینکه همان اجماع میشود.

شاگرد: اینکه غیر از اجماع است.

استاد: اگر چنین چیزی بود، آشکار بود. پس وقتی نبوده یعنی اجماع داشته‌اند که چنین رفتاری بکنند. معنایش این میشود. اجماع رفتاری. یعنی اجمعوا بر این رفتار. چرا؟ چون اگر اجماع نمی کردند، آشکار میشد. یعنی قبول اجماع عملی در آن بستر است.

شاگرد: شاید می خواستند در کنند آن کلمه اجماع را که اجماع کلاسیک نیست و اجماع عملی است.

استاد: بله اما ول کان از نظر اجماع، از اجماع کلاسیک قویتر است.

والحمد لله رب العالمین

بازبینی #2
ایجاد شده 2 مه 2024 08:05:44 توسط ... .
به روزرسانی شده 6 ژوئن 2024 07:34:39 توسط ... .